

Henseende. Uklarhed i slige Forhold vil let komme til at hævn sig.

Vi kommer nu til den vigtige Side af Spørgsmaalet: den grønlandske Befolkning. Overfor denne har Danmark udført en Gerning, som er vort Land til største Ære og har vundet os den interesserede Verdens Anerkendelse, hvilket jo ogsaa for ganske kort Tid siden, efter at de mærkelige norske Krav er kommet frem, har givet sig et smukt Udtryk. Idet Danmark overtog Grønland som Koloni, har det paataget sig et moralsk Ansvar for den eskimoiske Befolknings Ve og Vel. Medens den oprindelige Befolkning under tilsvarende Forhold andetsteds hurtig er gaaet til Grunde, er det modsatte Tilfældet her, Befolkningen er vokset, saa der snarest kan tales om en Overbefolkning, fordi Erhvervsmulighederne er ved at glippe for de mange, hvorfor vi ogsaa herhjemme i de sidste Aar grundigt har beskæftiget os med en Forøgelse, en Forbedring af disse Erhvervsmuligheder, hvad der jo ogsaa er Fundamentet for enhver kulturel Fremgang. Eskimoerne er et Nomadefolk, et Jægerfolk, der har Vandrelysten i Blodet, hvorfor det ogsaa let lader sig flytte til nye Jagtdistrikter, og derom er jo alle enige, at Eskimoernes Vel kræver Opretholdelse af Monopolsystemet; der maa være betryggende Foranstaltninger til Beskyttelse af de Landstrækninger, som før eller senere maa anvises som Beboelses- og Jagtdistrikter for den indfødte Befolkning. Grønland er i første Række Eskimoernes Land, det maa for enhver Pris forhindres, at der anlægges europæiske Fangststationer paa den Del af Østkysten, hvorfra de Fangststyr kommer, som Eskimoerne skal leve af. Tillader man alligevel fremmede at tage Grund i Besiddelse, hvorved de sættes i Forbindelse med Eskimoerne, saa svigter man sine Forpligtelser overfor Befolkningen og indleder dens Tilbagegang.

Men foruden vor juridiske Ret til Grønland og den Ret, som vor Kulturindsats giver, kommer dette til, at Danmark har taget Landet i Besiddelse paa vanlig, gammelkendt og anerkendt Vis. Danmark har sendt videnskabelige Ekspeditioner til Grønland til dets Udforskning og til dets Kortlægning og taget de forskellige Dele i Besiddelse i Kongen af Danmarks Navn. Derom vidner ogsaa den lange, lange Række af danske Navne, som de forskellige Steder i Grønland har faaet. Fra den 60de til den 65de Breddegrad har vi Kong Frederik den Sjettes Kyst, og lidt Nord for den 65de Breddegrad ligger Angmagssalik, derefter kommer Kong Christian

den Niendes Kyst, paa godt 70 Graders Bredde har vi Scoresbysund, nordligere har vi Dronning Louises Land, derefter Kong Frederik den Ottendes Land, gaar vi endnu nordligere, har vi Kronprins Christians Land, Wandels Hav, Mylius Erichsens Land o. s. v. Kysten fra Kap Farvel op til den 69de Breddegrad er først berejst og kortlagt af tre danske Ekspeditioner, og vi Danske har anlagt den faste Station ved Angmagssalik. Kysten fra den 69de op til den 76de Breddegrad er opdaget af Englændere, og England har som bekendt anerkendt Danmarks Højhedsret. En Del af dette Land med den lange Franz Josephs Fjord er undersøgt af Tyskere lige før Udbrudet af den fransk-tyske Krig i 1870, Danskerne har kortlagt Scoresbysund, Svenskerne Kong Oscars Fjord. De amerikanske Ekspeditioner til Grønland er velkendt, og de Forenede Stater har anerkendt Danmarks Højhedsret. Flere danske Ekspeditioner har undersøgt og kortlagt den nordligste Del af Grønlands Østkyst. Men af norsk Arbejde er der intet, ja, der var en norsk Løjtnant Astrup med paa Pearys Ekspedition, men da Fridtjof Nansen i sin Tid søgte det norske Universitet om 5 000 Kr. til en Ekspedition til Grønland, blev dette afslaaet, Norge mente ikke, det havde nogen Interesse der, Nansen fik Pengene hos afdøde Etatsraad Augustin Gamél her i Byen. Endnu skal jeg blot nævne, at Danmark har anlagt 5—6 Fangststationer paa Østkysten. Det var da ganske naturligt og kunde ikke være andet, end at den daværende Udenrigsminister, da den formelle Anerkendelse af Danmarks Højhedsret kom paa Tale i 1919, svarede, efter at han havde forhandlet med sine Kolleger i Ministeriet, at der ikke fra norsk Side vilde blive rejst Vanskeligheder i dette Spørgsmaal. Dette er ubestrideligt et Tilsagn fra en ansvarlig Mand paa en ansvarlig Regerings Vegne, og sligt er overalt bindende. Fra alle interesserede Magters Side er Danmarks Suverænetet anerkendt og er gyldigt indtil den Dag, da Danmark vedtager en Beslutning, som slapper den.

Og hvad er da nu Norges Indsats i det grønlandske Spørgsmaal i det Aarhundrede, der er forløbet, siden Norge frafaldt ethvert Krav paa Grønland? Fra 1876, ikke, som den ærede Ordfører for Venstre sagde, i det sidste Aarhundrede, men fra 1876 har Nordmænd givet sig til at drive Storfangst paa Sæler ude i Havet, norske Skibe er i Forsommeren fra Aalesund, Tromsø og flere andre Steder gaaet ud til denne Fangst af Grønlandssæler og Klap-